

Bylo nebylo

Rozloučení s otcem Marianem.

Při mši svatě v úterý 21. ledna 2020 jsme se rozloučili s o. Marianem Brudným SVD, naším farním vikářem, který od 1. února 2020 začne své působení jako farní administrátor ve farnosti Praha-Uhřetěves. Děkujeme Marianě!

Strach v Českém Brodě

Dne 25. ledna 2020 jsme já, můj bratr Tobiáš, moje dvě kamarádky Anežka a Bětka a kamarádky ze spolča, Tonča a Adéla, společně s Lukášem vyrazili do Českého Brodu na promítání filmu *Anděl Páně 2* a besedu s režisérem Jiřím Strachem.

Tonča, Adéla a Lukáš jeli z Kolína vlakem ve 12:20, ale my jsme se k nim přidali až ve Velimi, kam vlak přijel asi ve 12:29. Už když jsme do vlaku nastoupili, začalo být pěkně veselo a zůstalo to tak po celý den.

Když jsme přijeli do Českého Brodu, vystoupili jsme a vydali se na faru. Tam ale nikdo nebyl a tak jsme

se rozhodli pro menší procházku. Ta ale netrvala moc dlouho, protože jsme objevili hřiště a napadlo nás se sklouznout na skluzavce anebo se houpat na houpačce. Napadlo nás nafotit pár vtipných fotek. Když už se čas nachýlil k začátku promítání, opustili jsme hřiště a cestou na promítání jsme tančili Macarenu.

Promítání se konalo v KD Svět a tam jsme potkali část rodiny Brožových a otce Martina. Promítání bylo od dvou hodin a promítal se film *Anděl Páně 2*. Následovala tříkrálová beseda s panem Strachem. Nejprve paní Iva pokládala otázky panu

Strachovi a později jsme se mohli ptát i my. Myslím si, že nejvíce otázek položila naše kolínská skupina. Děti se obvykle ptali jak se co dělalo ohledně natáčení a můj brácha se zeptal, jestli bude Anděl Páně 3 a dalo by se říci se pan Strach docela prozradil. Řekl nám skoro celý příběh.

Následovala autogramiáda. Každý z nás si nechal podepsat kartičku a nakonec jsme si udělali společnou fotku. Chvilí jsme ještě v KD pobýli

a donesli jsme panu Strachovi pití. Moc nám děkoval. Potom nás napadlo, už je čas odejít protože nám měl jet vlak a tak jsme opět zpívali celou cestu na nádraží. Poté už jsme odjeli domů a tak náš skvělý den skončil.

Moc jsem si to užila a to nejenom díky panu Strachovi, ale také díky všem, kteří tam byli.

Eliška Těminová

Katechumeni

Konvertitova krátká konfese

Zodpovědné a opravdové rozhodnutí pro životní cestu předpokládá poznání o jejím rozumném směru a cíli. Předchůdnost poznání před jednáním platí nejen v psychologii, ale také v náboženství. Hledá-li konvertita cestu k víře, pochybování je namístě. Kritické reflexi podrobuje přijatelnost katolického kréda, klade si otázku, zda nejsou pravdy víry absurdní. Nesmyslně se zaměřuje na získání racionální evidence těchto pravd. Resultát je ulevující, žádné racionální přivádění k evidenci, pravdy mohou být přijaty pouze v důsledku spolehnutí se na autoritu, která je nabízí, na autoritu samotného Stvořitele.

Konvertita se cítí základně zorientován, ale po cestě je unaven. Poctivé studium pramenů jej stojí mnoho sil. Olej do ohně přileje kolega, který zapůjčí konvertitovi svůj Slovník křesťanství. Tok myšlenek neustává.

Přichází horečnaté sny, ve kterých se neodbytně objevují utkvělá slova, která konvertitu na jeho cestě doprovází: křesťanství, kříž, kostel, konverze, křest, katechumenát, katolické krédo, katechismus, kmotr... Všechna začínají na písmeno „K“. Konvertita má strach o své duševní zdraví a uvědomuje si, že je na čase zvolnit a více se spolehnout na Boží prozřetelnost.

Následující řádky zrcadlí odlehčenou formou snového psychického automatismu konvertitovy dojmy z prvních měsíců poznávání Krista v pozici kandidáta katechumenátu a mohou sloužit jako odstrašující příklad přílišné začátečnické horlivosti a pečlivosti.

Klopýtání ke křtu

Kde? Kolín. Krásná končina. Katedrála. Klášter. Kult kapelníka Kmocha. Kudy? Kolmo ke Kutnohorské

Karlova, kopečkem kolem kavárny Klíček ke komunitní klubovně. Koli-krát? Každotýdenně. Kdo? Kandidáti katechumenátu, krásné kolegyně konvertitky, kompetentní kolegové konfirmanti, kooperativní kolektiv kamarádů. Konečně kapitán katecheta, kormidelník kaplan, kosmopolita klerik, kdokoliv kdo kantoruje. Katecheta koná, klade konzistentní katolickou krmí ke konzumentům, konstatuje. Konzumenti koprní, kývou, kvitují, konzumují kvalitní krmí. Katecheze kulminuje. Kolektiv kreativně komentuje knihy – Knihu knih, katolický katechismus (kvalitní koupě, kolínského knihkupectví Kosmas), kancionál, kodexy, kolektář, koncilní knihy, kano-nické knihy, klasiky Kanta, Kierke-gaarda, kritizuje konkurenční Knihu knih – Kralickou. Kdepak, katecheta krajní konflikty kategoricky koriguje, křísí konvergenci. Katecheze končí konsenzem. Kolektiv klátivým kro-kem kvaltuje ke kostelu. Kolínský kolosální katedrální kostel – kružbová koruna, Kokovská kaple, klenutá kruchta. Kámen. Kázeň. Klid. Křes-ťané krouží, kreslí kříže. Klepou kosu, kašmír kryje krk, kabáty, klobouky, kapuce. Kouř kadidla koloruje klenbu. Kněz kráčí ke katedře – klerika,

kolárek, kasuli kráší kříž. Klade ke kantilaci Knihu Kazatel. Kyrie. Kousek kapitoly Korinťanům. Kriste. Kropí květovaný koberec, krátce káže. Kriti-zuje kyretáže, krádeže, klonování, karban, kvituje kajícnost, klanění, kárá kuplíře. Koherentní kázání kon-venuje. Krleš. Kašel, kýchání, kapes-níky, kravál, kostelní kolorit. Konver-tita komicky krčí křehkou kostru. Klouže ke kacířství. Katastrofálně komolí krédo, kapitální kiks. Kradmo krouťí krkem, kouká kolem. Kam koukáš, konvertito? Káraný kopíruje křesťany. Koukej konečně klidně klečet, klímej. Kolena klesají, křupou. Kůr kvílí, kojenci křičí, kazí kázeň. Kojné konejší, klopí kukadla, kontro-lují kapsy, když kolemjdoucí kostelník klade kovové koruny ke kasičce. Králova katabáze. Kouzlo. Kalich. Kněz kmitá, košťuje krev, kouše Kristův korpus. Koinonia. Katarze končí. Komunitní klubovna, kafe, ky-nuté koláče, klábosení. Koneckonců krásná kratochvíle. Konvertita kvapí. Kupuje kurz kontemplace kolínského kapucínského kláštera. Kvadratura. Kontinuita. Kolace. Kristus konečně komunikuje. Kalvárie končí.

Kolínský kandidát katechumenátu

Kámen vs srdce

Chrám sv. Bartoloměje mám hlu-boko v srdci. Narodila jsem se ulici pod ním a tak ho budu mít navždy spojený s dětstvím.

Před začátkem mše vždy myslím na své předky, kteří po mnoho ge-nerací se v něm modlili a možná se-děli na tom samém místě jako já.

Představuji si například, jak asi bylo babičce, když šla k oltáři a svůj život svěřila mému dědečkovi.

Jedno z těch krásných barevných oken sponzorovala kdysi moje rodina. Když tak před ním stojím, říkám si, jaký k tomu měli důvod? Byla za tím láska k Bohu, nějaká prosba, dík za uzdravení, nebo třeba to byla náplast na špatné svědomí...? Nevím a asi se to nikdy nedozvím.

Jako děti jsme hrály bobříka odvahy a ten spočíval v tom, že doběhneme k parkánu, sedmkrát políbíme vrata, zazvoníme na faře a utečeme. Kdo to stihnul v lepším čase, tak vyhrál. Tímto se zpětně tehdejšímu p. faráři omlouvám.

Jsem přesvědčena, že naše modlitby se vznášejí tam někde vysoko v klenbě a přetrvávají tam nadále. Myslím, že proto cítím blízkost svých předků. Věřím, že i jejich modlitby dodnes Bartoloměje neopustily.

Mám ráda gotické stavby. Ve své jednoduchosti a důstojnosti jsou to stavby živé. Jako by ten kámen nasál náš dech, naše životy... Zůstane i moje srdce v těchto zdech? Cítí ho někdo třeba za sto let?

Občas se Bohu omlouvám, že myslím v kostele na své blízké a že to odvádí moji pozornost od mše, ale zase na druhou stranu, co když je to Boží dar pocítit jejich blízkost? Nejsem kolínským patriotem, ale Labe a Bartoloměj mi jednou budou chybět.

Pomaloučku se blíží Velikonoce a já si vzpomínám na to, jak před rokem vyhořel Noter Dame a jak z toho byl celý svět šokován. Psalo se o tom a lidé hned začali sbírat peníze na jeho obnovu. Jistě – bylo to velmi silné. Ve stejnou dobu, tuším, že to bylo na Velikonoční pondělí někdo pozabíjel křesťany při mši na Srí Lance. O tom se tolik nepsalo.

Můj osobní pohled je ten, že Noter Dame je jenom věc. Ano, ano, je to úžasná stavba. Mnozí v ní našli útěchu a pro Francii je to obrovský symbol, ale ať se na mě nikdo nezlobí, myslím si, že lidský život má větší cenu. Já oplakávala ty zavražděné křesťany, ne Noter Dame.

Přesto si myslím, že je právě na nás, kteří chodíme do kostelů a modlíme se v nich, abychom vdechli do těch kamenů život. Naše srdce.

Večerka

Hozená rukavice

Oznámení Farní charity Kolín

Ke dni 1. 3. 2020 bude volná pozice ředitele Farní Charity Kolín. Zájemci o pozici se mohou hlásit u p. Pavla Šimka z Arcidiecézní charity v Praze, e-mail: simek.pavel@praha.charita.cz

Kalendář akcí v únoru 2020

Kurz pro lektory. 1. února., 15. února., 29. února. a 14. března 2020 (vždy v sobotu) se bude konat kurz pro lektory, tj. pro ty, kteří čtou na bohoslužbách. Kurz začíná vždy v 14:00 ve Farním komunitním centru na faře (Brandlova 25). Zveme nejen stávající lektory, ale také zájemce o čtení na mši. Kurz povede Veronika Ečnerová.

Farní pastorační rada se koná v pondělí 3. února 2020 v 19:00 hod. na faře.

Začátek přípravy na první svaté přijímání dětí. Příprava začne ve středu 5. 2. 2020 od 17:30 na faře. Zváni jsou děti s rodiči.

Farní pobyt na horách. V termínu jarních prázdnin 8. 3. – 14. 3. 2020 naše farnost organizuje „sportovně – duchovní“ pobyt rodin i jednotlivců naší farnosti v Klášterním penzionu Kongregace Dcer Božské Lásky v Lužických horách (<http://klasternipenzion.cz/>). Cena ubytování je od 270 Kč/ noc pro dospělé a 200 Kč/noc pro děti (možná je také verze s plnou penzí za 450 Kč/den). K dispozici je společenská místnost, kaple, koutek pro děti a zahrada. Koordinátorem akce je Alena Pavelová, e-mail: pavelova.alena@gmail.com, tel.: 731476879.

Slovo kněze

Aha moment série – poznáváme Ježíše blíže

Kdy jste měli naposled zkušenost „Aha moment“, kdy jste něco pochopili novým způsobem, něco vás osvítilo, odhalilo pravdu, kterou jste do této chvíle nebyli schopni vidět jasně, *ted'* ta pravda zazářila nad slunce jasněji a mění váš život.

Simol Lovell měl takový život proměňující Aha moment. Simon byl profesionálním šmejdem. Dokázal přesvědčit nevinné oběti, že jim zaručí zisk velkého bohatství. Používal k tomu různé techniky, aby nakonec

vylákal od svých obětí velké sumy peněz, a potom zmizel. Ten jeho „Aha moment“ nastal ve chvíli, kdy se mu povedlo svoji další oběť přesvědčit o zaručenosti velkého zisku. Když od člověka inkasoval značnou sumu peněz, dotyčný asi pochopil, že byl podveden a začal plakat. To byl ten moment, kdy Simon pocítil poprvé soucit s druhým člověkem, jako by kráčel v tu chvíli v jeho botách. Vrátil dotyčnému peníze a odešel. Bylo to naposled, co dělal práci šmejda.

Na tom to ale neskončilo. Rozhodl se, že využije své zkušenosti, aby lidem pomáhal. Začal proto dělat zábavnou show, ve které vtipným způsobem ukazoval lidem všechny tipy a triky, jak je možné obelhat člověka s vidinou velkého zisku. Zábavnou formou se snažil lidi naučit, jak se mohou před těmito triky bránit. Když dostal Simon později mrtvici, lidé mu posílali velké množství pohledů a pozdravů – jeho spolupracovníci ze show, jeho fanoušci. Jako šmejd neznal, jaké to je mít kamarády. Ta záplava projevů přízně byla pro Simona potvrzením toho, že teď žije život, jaký si přál. Jeho „Aha“ moment z něho udělal lepšího člověka.

Kyle Idleman napsal knihu „Aha – Boží chvíle, která mění všechno“. Tento duchovní píše, že Aha moment má tři fáze.

První je *probuzení*. Je to ten světlý moment, když pochopíte nějakou novou pravdu od Boha.

Druhá fáze je *stav upřímnosti*. Je to chvíle, když jsme absolutně pravdiví vůči negativnímu aspektu našeho života, na který nás chce Bůh upozornit. Přijímáme náš díl odpovědnosti v dané oblasti.

Třetí fáze, podle Idlemana, je *akce*. Rozhodujeme se být aktivní ohledně pravdy, kterou jsme poznali. Máme zkušenost nového života, když nás probudí pravda, kterou se nám Bůh snaží ukázat, když jsme upřímní vůči potřebě změny našeho života, abychom mohli více reflektovat Boží život v nás, a když se rozhodneme aktivně žít podle dané pravdy.

Myslím, že můžeme sledovat tyto tři fáze také v životě sv. Jana Křtitele.

V evangeliu podle Matouše (3. kapitola) čteme o prvním setkání dospělého Jana a Ježíše. Jan ohlašuje příchod Mesiáše, který bude křtít Duchem Svatým a ohněm. Oznamuje toho Mesiáše, který oddělí spravedlivé od nespravedlivých. Jan patřil mezi ty kazatele ohně a síry, který v srdcích lidí dokázal vyvolat bázeň Boží. Jan byl trochu drsný a nediplomatický, ale byl upřímný. Hlásal: „Obraťte se, nebo zahynete.“

Ale potom, všimněte si, Jan otáčí o 180 stupňů. V úryvku z evangelia podle Jana, stojí: „Na druhý den (Jan) viděl Ježíše, jak jde k němu, a řekl: „Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa!“

Jan, který byl kazatelem ohně a síry, se v tuto chvíli stává kazatelem milosrdenství a milosti – tj. Boží laskavé přízně vůči lidskému rodu. Jan, který vyznával příchod toho, který sešle na hříšníky oheň a síru, najednou vidí toho, který je beránkem božím, který nese hříchy světa. To jsou dva rozdílné obrazy Boha. Možná právě to byl obrovský „Aha“ moment pro Jana.

Ve svém Aha momentu Jan vidí, jak moc a jak dalece nás hřích odvedl od Boha. Slušní lidé dnes nemluví o hříchu. Ale proč? Hřích nám přece bere život.

Bůh je život a bez Boha není života. Kdybyste neměli vzduch, umřeli byste. Kdybyste neměli vodu a jídlo, umřeli byste. Bůh je zdrojem duchovního života člověka, je životem naší

duše, je zdrojem věčného života. Oddělení se od Boha je duchovní smrtí.

V mobilních telefonem jsme zvyklí na kategorii – Zdraví a Fitness. Mezi mnohými aplikacemi z této kategorie si můžeme za 99 centů pořídit aplikaci WeCroak. Tato aplikace vám bude 5 krát za den připomínat, že umřete. Potřebujete toto připomenutí? Není stárnutí právě o tomto? Každý den myslíme na to, že naše pouť na tomto světě jednou skončí.

Aplikace v mobilu nám připomíná, že jednoho dne umřeme. Kříž nám připomíná, že jsme už byli mrtví, předtím, než jsme poznali Ježíše. Jan viděl, jak destruktivní je působení hříchu v životě člověka a jak akutní je potřeba ukázat lidem na Ježíše. V Aha momentu Jan viděl, jak dalece nás může hřích odvést od Boží přítomnosti.

V jeho Aha momentu Jan viděl, že jak dalece je Bůh ochoten jít, aby nás přivedl zpět. Podívejte, říkal, „beránek Boží, který snímá hříchy světa.“ To nebyla myšlenka, které by lidé jeho doby nerozuměli. Stačí se přenést 3400 let zpátky. Izraelité byli otroky v Egyptě, když jim Bůh poslal Mojžíše, aby je zachránil. Večer před tím, než měl Bůh vyvést Izraelce z otroctví, jim přikázal, aby každá domácnost zabila beránka, potřela jeho krví veřeje dveří a v tu noc, každý prvorozený v Egyptě umřel. Ale domovů, které byly chráněny krví beránka, se hrůza nedotkla. Smrt procházela uprostřed nich a nedotkla se jich. To je začátek židovských Veli-konoc.

Steve Tomason říká, že slovo beránek vyslovené v aramejštině je stejné slovo jako sluha, služebník. Janovo „hle, Beránek Boží“ můžeme tedy chápat také jako „hle, služebník Boží“. Ten služebník Boží přišel, aby plnil vůli svého Otce. A tou vůlí je, abychom nezahynuli v našich hříších, ale aby je smazal tím, že nás zakryje svojí krví.

Ježíš byl dokonalý, nehřešil. Žil v totální odevzdanosti do vůle Boží. On vyměnil svůj bezhříšný dokonalý charakter za naši rebelující lidskou kondici. On se rozhodl být naší obětí. Jan pohlédl na Ježíše a viděl Boží obětující se, bezpodmínečnou a nekončící lásku vůči nám.

V r. 2011 svět zasáhla zpráva o havárii ve Fukušimě, Japonsku. dvaasedmdesátiletý inženýr Yasuteru Yamada pocítil lítost při myšlence, že mladí muži by měli obětovat své zdraví při odstraňování škod v elektrárně. Vyzval proto na zapojení se do odstraňování škod důchodce, jako on, aby se obětovali za mladou generaci Japonců.

A nakonec Janův Aha moment ho vedl k tomu, aby poselství o Ježíši šířil bez ohledu na to, co ho to bude stát.

Ve verši 34 Jan říká: „A já jsem to viděl a dosvědčuji: To je Syn Boží.“

Kdysi nás hřích odděloval do Boha. Poznali jsme Ježíše, který nás smířil s Bohem a daroval nám nový a věčný život. Co s tím uděláme?

Ján Halama, SVD

Zpráva z Charity

Rozhovor

Mohla byste se představit čtenářům Časopisu Bartoloměj?

Určitě, jmenuji se Lucie Růžková Rybárová, je mi 35 let, pocházím ze severní Moravy a v Kolíně jsem přes 10 let. V současnosti jsem především manželka a matka. Profesionálně sociální pracovník působící v Charitě.

Jak jste se dostala k Charitě?

Sociální sektor mě vždy zajímal. Můj bratr má dětskou mozkovou obrnu. Když mi bylo 14 let, přijela jsem se za ním podívat do lázní. Viděla jsem tam mnoho postižených dětí. Od té doby jsem věděla, že chci dělat sociální práci.

Vždycky jsem chtěla chodit do práce pro něco jiného než pro peníze. Byla jsem vychovávána v křesťanských hodnotách, ale pod jinou církví. Když jsem v dospělosti konvertovala a nechala se pokřtít v Kolíně, považovala jsem za důležité mít křesťanství spojené s praktickou pomocí,

tedy charitou. V té době jsem byla vdaná a chtěli jsme mít děti, ale dlouho jsme na ně čekali, takže Charita v Kolíně byla takové moje dítě.

Jaké byly začátky v Charitě?

Překvapilo mě, že i přesto, že Kolín je třicetitisícové město, má velkou farnost a mnoho sociálních problémů, tak tady Charita nefungovala. Charita v Kolíně byla sice založená už roku 2005, ale fungovala tady jenom Tříkrálová sbírka. V té době tady působil otec Libor Bulín, který byl myšlenec Charity otevřený. Díky jeho veliké podpoře jsem nakonec vedení Farní charity v Kolíně v březnu 2014 převzala.

Jakou jste měla vizi?

Měla jsem myšlenku dobrovolnického centra pro seniory, které jsem znala z předchozího zaměstnání v nemocnici. Dobrovolníci by trávili čas se seniory, kteří se cítí být osa-

měli. Tuto vizi se v Kolíně podařilo naplnit. Dobrovolnické centrum svatého Bartoloměje na tomto principu funguje už dlouhodobě a má dvě aktivity.

Jednou z aktivit je, že se seniorky scházejí na faře a vyrábějí výrobky, které se nabízejí při různých akcích. Druhou aktivitou jsou dobrovolníci, kteří docházejí buď domů, nebo do domovů pro seniory a tam tráví spolu aspoň hodinu týdně. My si ty dobrovolníky vybereme a procvičíme. Máme pravidelné supervize, školení a staráme se o ně. Další možností, jak se zapojit jako dobrovolník, jsou jednorázové akce. Jedná se například o Tříkrálovou sbírku, Potravinovou sbírku, ChariFest nebo Dětský den.

Jaké byly další kroky poté, co jste se stala ředitelkou Farní charity v Kolíně?

Navázala jsem úzkou spolupráci s městem. Zapojila jsem se do komunitního plánování sociálních služeb města Kolína. Schází se zástupci města s poskytovateli služeb. A tam vznikla potřeba založení skladu potravinové a materiální pomoci v Zengrově ulici. Město mělo zájem o ten sklad, půjčují nám prostory a my si platíme energie. S podporou Úřadu práce tam zaměstnáváme lidi, kteří jsou dlouhodobě nezaměstnaní.

Ročně vydá město 800 poukázek, které následně zpracujeme. Je řada poraden, kam mohou lidi přijít pro radu, ale nikde jim nedají chleba nebo rohlík, když mají hlad a takovou pomoc Charita v Kolíně poskytuje.

Takže je to velká pomoc pro lidi v nouzi. Celou dobu je Charita podporovaná farností a jednotlivé služby městem. Bez podpory města je velmi těžké cokoli rozjíždět.

Mohla byste čtenářům představit probíhající projekt komunitního centra na Zálabí?

Prvotní návrh této stavby mi předal otec Bulín, když jsem s Charitou začínala. Otec Bulín to kdysi nechal naprojektovat jako farní centrum, a pak to utichlo kvůli nedostatku financí. Od začátku jsem nad tou myšlenkou přemýšlela, a pak se naskytla příležitost v rámci komunitního plánování s tím, že Integrovaný regionální operační program (IROP) vypisoval možnost financování výstavby komunitních center. Byl vypsán grant a mohl se přihlásit kdokoliv.

Z jakých prostředků byl financován projekt?

Projekt hradí z 95 % IROP a z 5 % je spolufinancován Charitou. Stavba vychází zhruba na 14 milionů korun, takže to dofinancování je minimálně 700-tisíc Kč, což je velká částka. Tyto prostředky jsou hrazeny už třetím rokem z Tříkrálové sbírky, ale jenom 65 % sbírky zůstává ve farnosti a zbytek se využívá na jiné projekty.

Co tomu dopomohlo, že právě Kolín se zasloužil o získání takového grantu na financování projektu?

Určitě tomu pomohlo to, že Zálabí je velká část Kolína a není tam žádné

komunitní, společenské a ani kulturní centrum. Tuto myšlenku podpořilo Město Kolín, i to, že jsem se zúčastňovala komunitního plánování, kde byli i zástupci z agentur pro sociální začleňování.

Jak jste spokojená se stavbou komunitního centra?

Vnímám to jako velikou věc, že se to povedlo. Myslím si, že každý člověk, který už někdy něco stavěl, nebo opravoval, ví, jak je těžké sehnat v dnešní době řemeslníky. Měli jsme právní firmu, která administrovala veřejnou soutěž na stavební firmu a vyhrála to firma, ve které pracuje můj manžel. Takže jsem mohla jakoby kus z toho vypustit, protože vím, že si to manžel pohlídá. Myslím si, že právě díky tomu se ušetří hodně starostí a potažmo peněz.

Pro koho je komunitní centrum určeno?

Tento projekt je převážně Farní charity, proto tam budou přenesené aktivity, které má Farní charita, ale stále je tam prostor vymyslet ještě nové aktivity. Mělo by sloužit primárně lidem ze Zálabí, ale i pro ty, kteří se tam v neděli scházejí v kostele. Tito lidé nemají zázemí, kde si mohou třeba posedět a dát si kávu. Komunitní centrum bude mít dva vchody, aby se v neděli dalo použít jako centrum pro farnost. Proto bych byla ráda, kdyby náplň částečně vzešla i od farníků. Bude tam velký sál včetně kuchyně, takže se tam můžou pořádat koncerty, přednášky

nebo například akce typu společného pečení perníků. Mně osobně přijde líto, že tady není žádné společenství matek, žen a tohle všechno by v tomto centru mohlo být. S tím, že tam určitě bude nějaký dětský koutek.

Co od projektu očekáváte?

Věřím, že dění kolem komunitního centra vlije život do této čtvrti a že to pomůže odstartovat akce na Zálabí a lidem ve farnosti, být více spolu nejen v neděli v kostele.

Během výstavby projektu komunitního centra na Zálabí jste narazili na skutečnost, že některým místním lidem vadí, že na pozemku býval kdysi hřbitov. Chtěli byste těmto lidem něco odkázat?

Pro mne to bylo jedno z nejnáročnějších období v životě. Zkrátka, ta síla negativního ohlasu asi 10 lidí na Facebooku, to bylo neuvěřitelné a dodnes mi není dobře, když si na to vzpomenu. Ale pozitivní je, že jsem prostřednictvím této zkušenosti zjistila, kolik lidí naopak za námi stojí a vyjadřovali i tomuto projektu podporu. My jsme pak pořádali i veřejné setkání v komunitním centru, na faře a z očí do očí se se mnou nikdo z těch lidí nechtěl setkat i přesto, že jsem je opakovaně vyzývala.

Je důležité připomenout, že na základě územního plánu Města Kolína není již bývalý hřbitov u kostela sv. Víta pohřebišťem. Je známo, že na konci osmdesátých let, byl hřbitov rozdělen na dvě části a značně zdevastován kvůli výstavbě mos-

tu. Dnešní hrobová místa už dávno nekorespondují s místy, kde byli zemřelí původně pochováni. Byl zaplacen archeologický výzkum, při kterém se našli na území hřbitova pneumatiky a různý nepořádek. Přenesení tělesných ostatků z jednoho místa na druhé a opětovné pochování a posvěcení za účasti otce Jána bylo v souladu s křesťanskou morálkou a pieta tam byla zachovaná.

kohokoli. Třeba poradit v ekonomice nebo IT, někoho, kdo by pomohl se sháněním sponzorů nebo vymýšlení jednorázových akcí.

Osobně si myslím, že i když jsem měla možnost prezentovat Charitu ve farnosti nebo v časopise, tak jsem to možná dělala málo. A to, co udělala Charita za mého působení, určitě není konečné.

Kde berete sílu být oporou lidem

Jakým způsobem charita spolupracuje s farností?

Farní charita má být součástí farního společenství. Je jejich prodlouženou rukou v pomoci bližním. Nejdůležitější je, aby byli farníci ochotni věnovat charitě svůj čas. Třeba při Tříkrálové sbírce anebo při Národní potravinové sbírce. Charita potřebuje vaši pomoc, pomoc farníků! Kolínská charita má dneska jen sedm zaměstnanců včetně ředitelky, která je jako jediná z nich z farnosti. Charita je schopná pojmout pomoc z jakéhokoli směru a od

v nouzi a k překonávání překážek?

Sociální práce je těžká v tom, že málokdy se povede pohádka, že najdeš bezdomovce a z něho se stane spořádaný pracující občan. Ale myslím si, že ten smysl je v tom, co říká Ježíš: „Byl jsem nahý a vy jste mne oblékli, byl jsem žíznivý a dali jste mi napít.“ Důvodem, proč to člověk může dělat opakovaně, je chtít zachovat lidskou důstojnost. A když mi bylo nejhůř, tak jsem si vzpomněla na biblický text, který říká, že komu bylo mnoho dáno, od toho bude mnoho vyžadováno. Cítila jsem, že

mám povahu pustit se do něčeho, co není jisté. Mnohokrát jsem věděla, že ty věci nejsou v mé moci, že to musím odevzdat, a pokud je to Boží dílo, tak to Bůh musí nějak zařídit a ono to vždycky nějak dopadlo.

Mohla byste popsat blíží se akce pořádané Farní charitou Kolín?

Aktuálně končí Tříkrálová sbírka, do které se každoročně zapojují všichni zaměstnanci Charity a lidé z farnosti a jejich známí. Je to největší sbírka v České republice. Národní potravinová sbírka se od letošního roku bude konat dvakrát ročně, a to na jaře a na podzim. Záleží to ale na novém vedení Charity, jestli se bude chtít zúčastnit.

Jak probíhá potravinová sbírka?

V republice jsou potravinové banky, které organizují sbírku. My v Kolíně patříme pod potravinovou banku, která je kousek za Prahou a oni určují, kdo půjde do kterého obchodu. Charita v Kolíně pak zajistí dobrovolníky. Je potřeba, aby byli dobrovolníci u vchodu a rozdávali letáky, kde je seznam doporučených potravin, informují zákazníky, co můžou nakoupit a pro koho to je. A pak jsou dobrovolníci, kteří přebírají ty dary od lidí. Třetí skupinka je ve skladu a ty to počítají, váží a ukládají to podle druhu. Akce bývá v sobotu od 8:00 do 18:00. V případě, že byste se chtěli účastnit potravinové sbírky, obraťte se s dotazy na email dobro@kolin.charita.cz.

Jaký by měl být Váš nástupce, případně co byste mu odkázala?

Věřím, že se najde člověk, který bude mít nápady, vůli a sílu je dotáhnout. Prostor pro různé věci tu určitě je. Kolínská charita je pořád na začátku a je stále v plenkách.

Je někdo, komu byste chtěla prostřednictvím našeho časopisu poděkovat?

Chronologicky velké díky patří otcovi Bulínovi, který tu myšlenku charity podpořil, dále otcí Halamovi, který podporuje aktivity Kolínské charity a mnohdy mi pomohl v situaci, kdy mi ty síly docházeli. Bez mého manžela bych to vůbec nikdy nemohla dělat, protože on je největší dobrovolník celé Charity. Vždy mi se vším pomáhal. Dále bych nechtěla jmenovat, protože bych na někoho mohla zapomenout, ale určitě děkuji všem farníkům, kteří v průběhu pomáhali. Například praktickou pomocí, že darovali špekáčky na dětský den a vždy nás podpořili u Tříkrálové sbírky. Nebo řekli, že jde o dobrou věc, a to někdy stačí. Všem farníkům, kteří nám drželi palce a modlili se.

Na závěr bych vám chtěla jménem celé farní komunity poděkovat za rozhovor a za všechno, co jste spolu se svými spolupracovníky v Charitě vybudovala. Přejeme vám Boží požehnání, zdraví a ať vás Bůh provází při každém kroku.

Katarína Jarošová

Kostel Nejsvětější Trojice v Kolíně

Nejsvětější Trojice, II. část

Kapucíni

Rěhole kapucínů má několik různých názvů s drobnými odchylkami. *Ordo Fratrum Minorum Capucinatorum*, *Fratres Minores capuccini*, *Minores capuccini*, *Ordo Minorum S.P. Francisci Seraphici capucinatorum*, *OFM Cap.*

Kapucíni se vyčlenili z františkánského řádu po papežské bule z r. 1517. Řád kapucínů vznikl r. 1525 na základě co nejpřísnějších zásad sv. Františka z Assisi; uznán byl papežem Klementem VII. roku 1528 a znovu ještě papežem Pavlem III. roku 1536.

Zásady života kapucínů byly zpřísněny i později. Řád se měl chudobou a prostotou co nejvíce přiblížit nejchudším vrstvám. Zakladatelem řádu kapucínů je bratr Matouš.

Úkoly řádu:

- kázání evangelia,
- duchovní správa,
- starost o chudé a nemocné,
- působení ve vězení a nemocnicích,
- misie doma i v zámorí.

Řád má vlastní instituce na vzdělávání řadových členů v Holandsku a ve Francii.

Zdroj: cestyaapamtky.cz

Organizace

Řád kapucínů je různě členěn, představení mají různé úkoly a také různá označení. V čele celého řádu kapucínů stojí ministr generalis (generální ministr). Jednotlivý konvent vede kvardián, malý konvent – hospic vede superior.

Představitel serafinské školy je praefectus či praeceptor scholae seraphicae.

Členové kapucínské řehole jsou kněží i bratři (fratres laici – nekněží).

Téměř při každém konventu je třetí řád; jeho členové – muži i ženy – nežijí v klášteře ale v běžném občanském životě.

Do česko-moravské provincie patřilo 24 konventů (15 v Čechách, 9 na Moravě) a 5 hospiců.

Oděv kapucínů

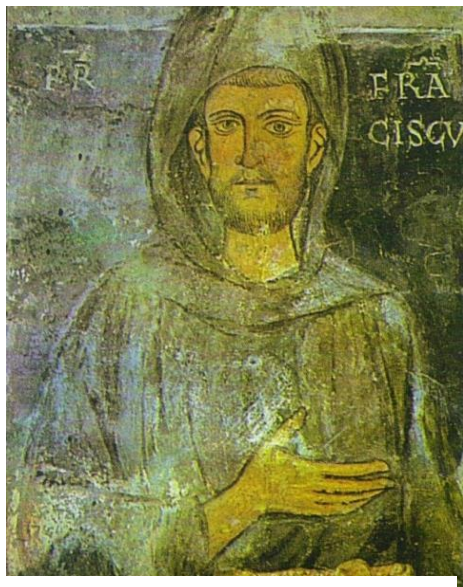
Prostý oděv hnědé barvy – hábit s dlouhou špičatou kapucí, proto je lid začal nazývat kapucíny. Hábit přepásaný provazem – cingulem se třemi uzly (slib chudoby, čistoty, poslušnosti). Na cingulu zavěšený růženec.

Kapucíni nosí plnovous. Snaží se tak přizpůsobit skutečné fyzické podobě sv. Františka z Assisi.

Znak kapucínů

Na štítě dvě překřížené paže se stigmaty; pravá paže je oděna v hnědém rukávu – představuje sv. Františka, levá paže je nahá = paže Kristova. Z překřížení paží se zvedá kříž s dvěma příčnými břevny (patriarší kříž) v červeném poli.

V Čechách první kapucínský dům byl založen v Praze na Hradčanech roku 1600. Známý je konvent – později jen hospic u sv. Josefa v Praze na Náměstí republiky, u nás u Nejsvětěj-

Nejstarší zobrazení sv. Františka před jeho svatořečením – před 1228

ší Trojice v Kolíně a bývalý hospic kapucínů u kostela sv. Máří Magdalény v Českém Brodě.

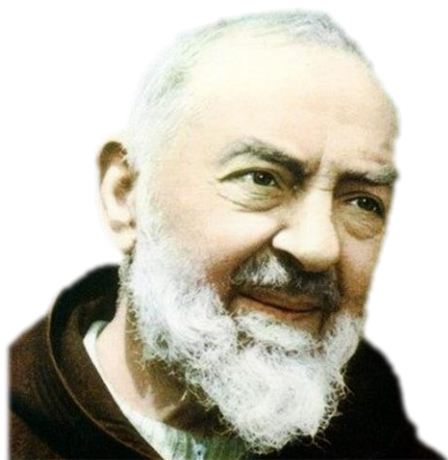
Řada řeholníků kapucínů byla prohlášena za svaté a blahoslavené. V úctě je na předním místě Panna Maria a sv. František s Assisi.

Dále sv. Vavřinec z Brindisi- kazatel a generál řádu - proslavený především duchovním vedením vojska proti Turkům u Stolického Bělehradu roku 1601.

Velké oblibě se těší otec Pio z kláštera v městečku San Giovanni Rotondo na jihu Itálie.

Josef Dušek

Pokračování v dalším čísle časopisu Bartoloměj – bude následovat řád kapucínů v Kolíně. Použitá literatura u autora.

Otec Pio – muž bolesti a lásky (+1968).

Okénko do DKŠŠ – Leden 2020

Blahopřání

V měsíci lednu oslavila paní ředitelka Libuše Kubíčková své šedesáté narozeniny. Do dalších let jí přejeme hodně zdraví, spokojenosti a božího požehnání.

Farníci a zaměstnanci DKŠŠ

Přihlášky na střední školu

Přihlášky na střední školu se podávají do 1. března 2020. Otevírané obory na Dvouleté katolické škole v roce 2020/2021:

- Pečovatelské služby 75-41-J/01
- Praktická škola dvouletá 78-62-C/02

Pokud máte zájem o bližší informace o škole, tak neváhejte a kontaktujte nás na tel. čísle: 321 722 079. Rádi odpovíme na Vaše dotazy a školu Vám ukážeme.

Za DKŠŠ Renata Burešová.

Keramický kurz pro dospělé jede na plné obrátky.

Každou středu se v DKŠŠ schází 10 frekventantů (z toho 7 z farnosti). Pod vedením lektorky Ivany Erbenové si mohou vyzkoušet různé techniky:

- modelování z plátu
- nízký reliéf
- točení na hrnčířském kruhu a mnoho dalších.

Redakční rada: P. Ján Halama, Dominik Spudil, Tomáš Hladík, Lukáš Hanúsek, Tomáš Těmín, Katarína Jarošová

e-mail: farninoviny.kolin@gmail.com

• web: www.farnostkolin.cz

• foto: www.farnostkolin.rajce.idnes.cz

FB: facebook.com/farnostkolin

číslo účtu farnosti: 3252369369/0800

variabilní symbol pro dárce: 1211638 (dle evangelia sv. Lukáše 6,38)

případně v poznámce uvést: *dar pro farnost* (nebo jiný účel)

P. Ján Halama

tel.: 604 294 247; e-mail: farnost-kolin@volny.cz

Autor fotografie na titulní straně: Miroslav Fechtner